N°. 33. A°. 1837.

MAANDAG DEN 24sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 21 *April* 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 20 dezer, N°. 409/361, is tot **Hospitaal Schrijver** benoemd en aangesteld, CAREL SCHERNER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 22 *April* 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van 21sten dezer, N°. 412/363, is bepaald en vastgesteld:

a. Dat de Commissie tot aanneming en beoordeeling der aangifte van verkochte Dram en Malassie, en der revenuen van Houtgronden, voorgeschreven bij art. 3 der Publicatie van het voormalig *Hof van Policie en Criminele Justitie*, van 1/10 Maart 1824, (Gouvernements-blad van dat jaar N°. 5), zal bestaan:

Uit den Administrateur van Financien, als *Voorzitter;* — en Uit de Leden van den Kolonialen Raad, de Heeren:
G. C. B. WEISSENBRUCH en S. DE LA PARRA.

b. Dat dezelve Commissie vergaderen zal gedurende den loop der aanstaande maand Mei, en wel telken Vrijdage des voormiddags van 9 tot 12 ure, in het locaal van het voormalig Gemeente Bestuur, te beginnen met Vrijdag den 5 Mei eerstkomende.

Strekkende deze aankondiging tot informatie der daarbij belanghebbenden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 20 *April* 1837.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: BERNARDUS HUTTEN, *jongman*, van de Roomsch Catholijke Godsdienst, geboren te *Nijkerk*, Sergeant bij het Bataillon Jagers N°. 27, in Garnisoen alhier en ANNA CATHARINA SOPHIA GOUVERNEURS, *jonge dochter*, mede van de Roomsch Catholijke Godsdienst, alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Advertissementen.

AANBESTEDING.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvenden aanbesteden de *onmiddelijke* levering van:

(3750) *Drie Duizend Zeven Honderd en Vijftig* Ellen WIT LINNEN, 6/4 breed: — en

(800) *Acht Honderd* Paren SCHOENEN voor Militairen,

op de conditien en voorwaarden, welke voor de gegadigden, ten Kantore der Financieele Administratie, ter lezing liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten, vergezeld van monsters, zullen worden aangenomen tot aanstaande Maandag den 24sten dezer, des ochtends ten **negen** uren.

Paramaribo, den 20 April 1837.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(7960) Ingevolge het 18de artikel der Instructie en Ordonnantie voor het voormalig Departement der *Nieuwe Wees-Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer* geëmaneerd, worden door mij, Eerste Commies, op autorisatie van het Collegie van Commissarissen tot de Zaken van *Onbeheerde Boedels* dezer Kolonie, gedagvaard, de Crediteuren van de *solvente* Boedels: ADRIAAN JOHANNIS COMVALIUS; ELISABETH CATHARINA PATER; ANTHONIJ DE GROOT; WILHELMINA van SAMUEL NATHAN; THERESIA van WIJNTJES; JOHANNES LEONARDUS POTGIETER; HANNAH COENRAAD HEIJMANS Wed. J. S. VAN WEST; ARON DA FONSECA; LAURENS DE VRIES; STEPHANUS TUFFENER; ARIE VAN EEDEN; J. SCHENK en ANDREW ALLAN; en van de *insolvente* Boedels: J. C. F. SANDER; BEREND VAN DER VEEN; JOHAN LANGE; JACOBUS ANDRIES HOFFBERK; JOHANNES KOPS; C. J. SCHERIDAN en den Gemeenschappelijken Boedel ALBERTUS HUSKUS en vóór overledene Echtgenoot JULIANNA CAROLINA FREDERICA CHRISTINA MARIA SIBOLT; — Om binnen **drie** weken, na dato te compareren ter voormelde Kamer, ten einde aldaar te examineren de Staat en Beschrijving van voormelde *solvente* Boedels en van voorschrevene *insolvente* Boedels, de Staat en Beschrijving, mitsgaders Rekening en Verantwoording van dien, met de Boeken, Charters en Papieren tot derzelver specteerende, alsmede de opgegevene pretentien der Crediteuren met derzelver verificatoiren; en voorts binnen den tijd van *zes* weken, na deze *laatste* Advertentie, op het een en ander hunne schriftelijke debatten en oppositien, met bijvoeging van nadere Stukken, is het nood, onder ampliatie Inventaris ter Kamer te fourneren, op pœne van daarvan verstoken te zijn.

Paramaribo, den 22 April 1837.
J. O. N. ENGELBRECHT,
1ste Commies.

Derde en laatste Advertentie.

☞ ALGEMEENE VERGADERING der Maatschappij: TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN, op Dingsdag den 25sten April 1837, des Avonds ten 7½ uur, in het Gebouw der Loge *Concordia.*

VOORLEZING: Zijne Excellentie Mr. E. L. BARON VAN HEECKEREN.

BALLOTAGE: de Heer C. E. HOEMANN.

(15702) J. C. van A. FERRIER vertrekt

BURGERLIJKE STAND.

Van den 8sten tot en met den 22sten April 1837, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Elisabeth Hidgens, Echtgenoot van George May Sprong, dochter; — Elisabeth Christina Stroohalm, Echtgenoot van Rudolph Hendrik Braam, dochter. — Lucretie van de vrije Prinses van van Meel, zoon. — Geertruida Claassen, dochter. — Hanna Morpurgo, Echtgenoot van Raphael Fernandes, dochter. — Constantia van P. Groll, zoon. — Henrietta van van den Eijck, zoon. — Maria Lobach, Echtgenoot van F. L. Buschman, dochter. — Elmina van Spiering, dochter. — Sara Elisabeth van Raatgever, dochter.

OVERLEDEN: Jansje Susanna, dochtertje van Geertruida Christina Goedschalk, oud 10 maanden. — Paulina Christina Bongers, oud 48 jaren. — Piére François Rooswijk, oud 26 jaren. — Willem Joseph Pirot, zoon van E. C. Pirot, oud 10 maanden. — Roza van Hammel, oud na gissing 70 jaren.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, het Schip *Wilhelmina en Maria*, Kapt. J. C. ATKES, van Amsterdam, hebbende 38 dagen reis; Passagiers: Mevrouw C. A. J. GEHRELS geb. SERRES en den Heer J. P. RIBBERS.

☞ Den 23sten Februarij is te Cowes met schade aan het roer en verlies van booten en zeilen binnengeloopen, het Schip *Harmonie*, Kapt. G. E. BOER, van hier.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de *Nederlandsche Dagbladen* tot en met 11 Maart 1837.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 26 Februarij.

Het St. Nikolaas-Genootschap te Albany, in den Noord-Amerikaanschen Staat New-York, hetwelk reeds sedert vele jaren opgerigt, met het doel, om onder de bewoners dier thans zoo bloeijende stad de herinnering levendig te houden, dat zij oorspronkelijk eene door Nederlanders gestichte volkplanting is geweest, en dat nog vele geslachten in New-York Holland hun eigenlijke vaderland kunnen noemen, heeft den 6den December des vorigen jaars het feest van deszelfs bescherm-heilige, naar ouder gewoonte, met grooten luister gevierd. Het gedrukte verslag van deze feestviering, dat wij thans voor ons hebben, getuigt weder van de hartelijke toegenegenheid, die men in dat gedeelte van Noord-Amerika aan Nederland en het met dat Rijk zoo innig verbonden Stamhuis van Oranje-Nassau blijft toedragen. De zaal, waarin de zeer talrijke leden des genootschaps en andere gasten verzameld waren, was met allerlei vlaggen en banieren versierd. De kleur van ons regerend Stamhuis was echter bij deze versierselen de heerschende, en de woorden: *Oranje boven!* waren in de zaal op meer dan ééne plaats te lezen. Nadat de maaltijd, die door de keur van spijzen uitmuntte, afgeloopen was, werden de vaste toosten bij deze feestviering, waaronder die ter eere van Holland, van den Voorzitter der Vereenigde Staten, van den Koning der Nederlanden, en van de nagedachtenis van WILLEM I, den grondlegger der Nederlandsche vrijheid, eene eerste plaats bekleeden, ingesteld, en onder het aanheffen van toepasselijke liederen met groote geestdrift gedronken. Bij het instellen van den toost ter eere van onzen Koning, vergeleek de Spreker dien geliefden Vorst met WILLEM III, den Prins van Oranje, „die, volgens Sir. WILLIAM TEMPLE, zijne grootheid daarin had gezocht, dat hij gewigtige diensten aan zijn Vaderland bewees, niet dat hij het in dienstbaarheid hield."

Vervolgens werden verscheidene brieven gelezen van aanzienlijke lieden, die de feestviering niet hadden kunnen komen bijwonen, waaronder een van den nieuw benoemden Voorzitter van het Noord Amerikaansche gemeenebest, den Heer MARTIN VAN BUREN, die zelf tot het Genootschap behoort en zijne innige wenschen voor deszelfs bloei te kennen gaf; en een van den Nederlandschen zaakgelastigde te Washington, den Heer A. MARTINI, die eene uitnoodiging tot deelneming aan het feest had ontvangen.

Ook werd een brief voorgelezen van den Heer LAUTS te Medemblik, die daarbij eenige Nederduitsche werken aan het Genootschap ten geschenke zond, namelijk: het stukje van Professor VAN HENGEL over het St. Nikolaasfeest, sommige dichtwerken van H. H. KLIJN, Mr. P. S. SCHULL en C. GEBEL, en eene verhandeling van den schrijver zelven over de vroegere ontdekkingen der Nederlanders; ter gelegenheid van welke laatste hij den wensch uitte, dat men, op het eerste jaarlijksche feest van het Genootschap, aan WILLEM JANSEN gedachtig mogt zijn, die tegen het einde van 1665 Nieuw-Holland ontdekt heeft. Aan dezen wensch is werkelijk bij het thans beschreven feest voldaan. Ook bleek het, dat de Heer H. KUIPER, (toen nog) te Rotterdam, een paar zijner dichtwerken bij het Genootschap had ingezonden.

Van het groot aantal toosten, welke vervolgens werden ingesteld, nemen wij de volgende over, als bijzonder geschikt, om den voor ons nationaal gevoel streelenden geest, welke ook op dit feest heerschte, te doen kennen.

De Regter VAN DE POEL: „Het Huis van Oranje. Het leefde in voor- en tegenspoed voor den roem van zijn en ons Vaderland, en de telgen daarvan hebben door regtschapenheid, vaderlandsliefde en dapperheid, het eene eerste plaats onder de rijken der wereld doen verkrijgen."

De Heer S. BAERDSLEY: „De verheven zin der wapenspreuk van Oranje: *Ik zal mijne regten handhaven.* (Je maintiendrai.)

De Onder-Voorzitter VAN SCHAICK: De Hollandsche Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen:* eene verwezenlijking van den wijsgeerigen stelregel, dat het doel der menschenvrienden het grootste geluk van het grootste aantal moet zijn."

De Secretaris J. L. V. PRUIN, een toost ter eere van het Hollandsche Volkskarakter, waarbij hij in het oorspronkelijke de woorden van VAN DER PALM over „de eenvoudigheid in handel en wandel, in huisselijk, gezellig en openbaar leven, die versiert, verheft en veredelt," aanhaalde.

Ook de Heer G. BRINGERHOFF bragt een toost in het Nederduitsch uit, van dezen inhoud: „*Ons Medelid MARTIN van BUREN;*

„Hij klimt door deugd en wetenschap
„Ten allerhoogsten glorietrap."

De Heer BACLEY, van Waterford: „onze Hollandsche voorouders. Regtschapenheid, Nijverheid en Spaarzaamheid behoorden tot hunne hoofddeugden. Mogen hunne nakomelingen zich hun voorbeeld ten nutte maken."

Dr. T. R. BECK: „*ROBERT SOUTHEIJ*, een der weinige Engelschen, die aan Holland regt hebben laten wedervaren." Ten bewijze haalde hij eene plaats aan uit het onlangs uitgekomen *Leven van Cowper* door den Engelschen Dichter, van dezen inhoud: „In Holland scheen de poëzij steeds aan de vaderlandsliefde en de huisgoden geheiligd. Dat land heeft even veel regt, om trotsch te zijn op zijne Dichters, als op zijne Schilders, Geleerden, Zeelieden en zijnen worstelstrijd tegen de Spanjaarden. In Holland heeft de kunst grootere zegepralen behaald, en eene wel geregelde nijverheid meer algemeen welvaart verspreid, dan in eenig ander deel der Christenheid."

„De Heer J. S. VAN RENSSELAER: De unie van Utrecht in 1579, en de unie der dertien Staten van Noord-Amerika in 1777. Beiden waren verbindenissen van vaderlanders, gezind om het juk der vreemde dwingelandij af te werpen en aan zich zelven en hunne nakomelingschap de zegeningen van godsdienstige en burgerlijke vrijheid te verzekeren."

De Heer T. LEE: „De vette weiden en schoone landouwen van Holland, de vrucht van de onvermoeide nijverheid, het geduld en het genie van een groot volk."

De Heer L. J. LANSING: „Holland, de school der kunsten, wetenschappen en godsdienst. Daar namen, als die van *Grotius, Erasmus, Boerhave, Johannes, Secundus, Cats, Vossius* en van zoo vele andere sterren van de eerste grootte op de geschiedrollen schitteren, hebben wij regt, om op onze afkomst te bogen, en in ons gemoed steeds de woorden: *Ik ben een Hollander!* gegrift te hebben."

De Heer J. C. JATES: „De nagedachtenis van *Pieter Stuyvesand.* „Bij dezen toost ter eere van den zeer bekwamen Bewindhebber over Nieuw-Nederland, omstreeks het jaar 1650, voegde de insteller het volgende Hollandsche versje:

„Houtenbeen-Piet
Was zijn vijands verdriet,
Een man zeer geleerd,
In wijsheid regeert."

Met deze vertaling in het Engelsch:

„Wooden-legged Piet.
In learning well schooled;
He, his foes ever beat
And with wisdom he ruled."

Nog verscheidene andere toosten, tot de geschiedenis van ons Vaderland en deszelfs gewezene Volkplanting Nieuw-Nederland betrekking hebbende, werden gedronken, en tot algemeen genoegen liep het feest ten einde.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 4 Maart.

De *Gazette* bevat heden een artikel, tot het wel begrijpen van hetwelk het noodig is, dat onze lezers zich herinneren, dat er al dadelijk bij de komst van LODEWIJK-FILIPS tot den troon, een geschil is ontstaan, of hij Koning verkozen was *quoique Bourbon*, dat is *ofschoon een Bourbon*, dan wel *parceque Bourbon*, dat is *als zijnde een Bourbon.* Zie hier het bedoelde artikel:

De Hertog van Orleans *bij den Heer* Dupin.

„Eergisteren avond waren de Prinsen van het huis van ORLEANS genoodigd op het bal, hetwelk door den Heer DUPIN aan het hotel van het voorzitterschap van de kamer der afgevaardigden gegeven werd. De Heer DUPIN, na hen beleefdelijk van negen tot elf ure aan de deur van zijne eerste zaal opgewacht te hebben, ging hen, zoodra hij hen hoorde komen, te gemoet. Op het oogenblik dat de Prinsen de danszaal binnen traden werd de *Parisienne* door het orchest aangeheven. Op dezen revolutionnairen, groet van het *quioque* aan het *parceque* ontstond er groot rumoer onder al de aanwezigen; de vrienden van de Prinsen waren verontwaardigd, die van den Heer DUPIN glimplachten.

„De zaak is niet daarbij gebleven. De Prins die niet minder verwonderd en niet minder geraakt was geweest dan zijne vrienden, heeft niet gedraald zijn misnoegen te kennen te geven en heeft aan het *quioque* gezegd." Het komt mij voor Mijnheer DUPIN, dat uwe muzijk niet zeer geschikt is voor den dans! — Verschooning Uwe Hoogheid, heeft deze geantwoord, maar zoo ik had kunnen denken dat de *Marseillaansche marsch* u meer *opwekkend tot den dans* toescheen, had ik dezelve doen spelen.

„Dit antwoord, waarvan het bijtende dat eener epigrammatische scherts te buiten ging, kon niet in gebreke blijven eenen somberen tint over het feest te verspreiden; ook heeft de vrolijkheid er veel door geleden en deze korte woordenwisseling is den ganschen avond het onderwerp der levendigste gesprekken geweest."

Te Rouaan heeft eene reeds zeer bejaarde vrouw zich verhangen, uit loutere vrees van aan de griep te zullen sterven.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 2 Maart.

In een der Nieuw-Yorksche Dagbladen vindt men het volgende belangwekkende verhaal, getiteld:

OMKOMEN VAN VERSCHEIDEN MENSCHEN.

Opmerkenswaardige aardval.

„Het blad het *Budget* van Troije, bevat het verhaal van het zonderling instorten van eene hoogte in die stad, hetwelk vergezeld is gegaan van noodlottige gevolgen voor de bewoners van den omtrek.

„Eene nederstorting van klei is, van eene hoogte van omstreeks vijf honderd voet, naar beneden komen glijden, zich van den voet der hoogte naar het vlakke land rigtende en zich, door de kracht van den bekomen schok, aldaar uitstrekkende tot op eene lengte van ongeveer acht honderd voet, geheele akkers overdekkende en verzeld gaande van verschrikkelijk druisschende stroomen van water en van zand. De nederstorting vervolgde haren loop met eene verbazende snelheid, twee stallen en drie woonhuizen met zich wegvoerende en al wat daarin was aan stukken verbrijzelende. De stallen en de paarden werden tot op eenen afstand van twee honderd voet voortgezweept, tot in eene holligheid op den hoek van de Washington- en Fourthstraten.

„De nederstorting ontmoette insgelijks op haren weg eene steenbakkerij, welke zij deels overstelpte, deels vergruisde; eenige oogenblikken later zag men de vlammen uit deze bouwvallen opstijgen en de stad als in ligten laaijen brand zetten.

„De drie weggerukte woningen waren van een ligt getimmerte, de eene bewoond door Mr. JOHN GRACE, de andere door Mrs. LEAVENSWORTH en de derde door Mrs. WARNER; deze laatste woning stond gelukkiglijk tijdens het ongeval leedig. In het huis van GRACE bevonden zich bij zelf, zijne vrouw en een knaapje. De beide eersten werden als lijken van onder de puinen gehaald, het knaapje werd, niettegenstaande de woningen in duizend stukken gespat waren, nog levend en bloodvoets en blootshoofd, doch zeer weinig beschadigd, gered. In de woning van Mrs. LEAVENSWORTH bevonden zich vier personen, zij zelve en drie kinderen. Twee van de kinderen lagen op het oogenblik van het ongeval in bed, en waren waarschijnlijk reeds in slaap; zij zijn later onder de puinen gevonden, bijna geheel tot pap verbrijzeld, en zijn waarschijnlijk in een oogenblik van eenen gezonden tot den doodslaap overgegaan. Mrs. LEAVENSWORTH is, deerlijk verwond, uit de puinen gehaald; bij het laatste berigt was haar toestand hopeloos. Drie leden van het gezin bevonden zich gelukkiglijk ter kerke en ontkwamen alzoo aan eenen verschrikkelijken dood.

„De stallen behoorden aan den Heer BRINGHAM; in dezelve bevonden zich twee en twintig paarden, die alle, met negen of tien vuilniskarren, medegesleept zijn geworden. Zes paarden zijn nog levend gered, de andere zestien zijn dood.

„Ook is het lijk gevonden van een onbekend persoon, waarschijnlijk een arbeider, het zij in de steenbakkerij, het zij in de stallen, zoo dat er in alles vijf lijken van uit de puinhoopen gehaald zijn.

„De aardstorting is over den grooten weg gegaan, die naar den molen en het spijkerkantoor loopt, en heeft welligt dezen of genen zwervenden reiziger met zich gevoerd. De klei staat op eene groote uitgestrektheid van 10 tot 40 voet hoog.

„Vijf groote boomen zijn van de hoogte afgestort; eenige van dezelve staan nu over eind aan den voet en andere staan eenigzins voorover hellend. Het geheel wordt als een vreemd verschijnsel beschouwd, en de aanleidende oorzaak is het onderwerp van vele nasporingen."

De bladen van Nieuw-York bevatten een allertreurigst verslag van den Britschen Consul BUCKANEIJ, wegens het in het gezigt der haven van Nieuw-York vergaan van het schip *de Mexico*, hebbende niet minder dan 104 passagiers en een ekwipaadje van 12 man in al aan boord. Van welke 116 menschen slechts 8, onder welke de kapitein, door met levensgevaar uit Nieuw-York gedane pogingen gered zijn geworden en de overige 108, op het oogenblik dat zij zich verheugd hadden de haven voor oogen te zien, den dood in de golven gevonden hebben. De Consul zegt, als vermoedelijke redenen van het plaats gehad hebbende ongeluk niet te mogen verzwijgen; 1o. dat de loodsen te Nieuw-York niet van pligtverzuim zijn vrij te pleiten; 2o. dat er abuizen bij het peilen hebben plaats gehad; 3o. dat het schip niet voorzien zijnde van den bij de wet vereischten voorraad voor zulk een aantal passagiers, men zich daardoor niet heeft durven blootstellen aan het gevaar van weder in volle zee af te drijven; 4o. dat het schip geene genoegzame matroozen telde en lek was.

De bladen van Canton maken gewag van een gevecht door den luitenant in de Spaansche koloniale marine ELLIOT tegen eene vloot van Maleische zeeroovers geleverd. De luitenant voerde eene boot bemand met 43 koppen, Tagalas, hebbende een lang stuk van voren en ettelijke draaibassen van achteren. De Maleische vloot bestond uit 26 prauwen elk van 40 roeijers, zoodat men hun getal op ruim duizend man mag rekenen. De Spaansche boot voer de haar naderende Maleijers te gemoet, schoot eerst den bevelhebber, vervolgens den onderbevelhebber in den grond en joeg de overigen die het op een vlugten zetteden, al schietende na. Zij roeiden zoo snel dat ELLIOT hen niet kon inhalen, maar nog in staat was 62 schoten meest met schroot op hen te doen, zoo dat de slagting verschrikkelijk was. Zijn eigen boot had 2 dooden en 12 gekwetsten.

Ter Drukkerij van de Erven J. BRINK.